

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 19. apríla 2012*

„Autorské právo a s ním súvisiace práva — Spracovanie údajov cez internet — Porušenie výlučného práva — Audioknihy, ktoré boli cez internet sprístupnené prostredníctvom servera FTP, na ktorý boli zaslané z adresy IP pridelenej poskytovateľom internetu — Príkaz adresovaný poskytovateľovi internetu oznámiť meno a adresu používateľa s určitou adresou IP“

Vo veci C-461/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Högsta domstolen (Švédsko) z 25. augusta 2010 a doručený Súdnemu dvoru 20. septembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Bonnier Audio AB,

Earbooks AB,

Norstedts Förlagsgrupp AB,

Piratförlaget AB,

Storyside AB

proti

Perfect Communication Sweden AB,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a D. Šváby,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. júna 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB a Storyside AB, v zastúpení: P. Danowsky a O. Roos, advokater,

* Jazyk konania: švédčina.

- Perfect Communication Sweden AB, v zastúpení: P. Helle a M. Moström, advokater,
 - švédská vláda, v zastúpení: A. Falk a C. Meyer-Seitz, splnomocnené zástupkyne,
 - česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a K. Havlíčková, splnomocnení zástupcovia,
 - talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri a C. Colelli, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,
 - lotyšská vláda, v zastúpení: M. Borkoveca a K. Krasovska, splnomocnené zástupkyne,
 - Európska komisia, v zastúpení: R. Troosters a K. Simonsson, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. novembra 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 3 až 5 a 11 smernice 2006/24/ES Európskeho parlamentu a Rady z 15. marca 2006 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES (Ú. v. EÚ L 105, s. 54), ako aj výkladu článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi podnikmi Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag a Storside AB (ďalej len spoločne „Bonnier Audio a i.“) a spoločnosťou Perfect Communication Sweden AB (ďalej len „ePhone“) vo veci, v ktorej spoločnosť ePhone namieta proti návrhu na vydanie príkazu oznámiť údaje, ktorý podali Bonnier Audio a i.

Právny rámec

Právo Únie

Ustanovenia týkajúce sa ochrany duševného vlastníctva

- 3 Článok 8 smernice 2004/48 stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby v súvislosti s konaním týkajúcim sa porušenia práva duševného vlastníctva mohli príslušné súdne orgány na odôvodnený a primeraný návrh navrhovateľa nariadiť, aby porušovateľ a/alebo akákoľvek iná osoba poskytla informácie o pôvode a distribučných sieťach tovarov alebo služieb, ktoré porušujú právo duševného vlastníctva, ak:

 - a) sa zistí, že má v držbe taký tovar v komerčnom rozsahu;
 - b) sa zistí, že využíva také služby v komerčnom rozsahu;
 - c) sa zistí, že v komerčnom rozsahu poskytuje služby využívané v činnostiach spojených s porušovaním práv;

alebo

 - d) ak osoba uvedená v písmene a), b) alebo c) uviedla, že sa zúčastnil na produkcii, výrobe alebo distribúcii takéhoto tovaru alebo poskytovaní takýchto služieb.

2. Informácie uvedené v odseku 2 musia, ak je to potrebné, obsahovať:

- a) mená a adresy producentov, výrobcov, distributérov, dodávateľov a iných predošlých vlastníkov tovarov alebo služieb, ako aj zamýšľaných veľko- a malopredajcov;
- b) informácie o vyprodukovaných, vyrobených, dodaných, obdržaných alebo objednaných množstvách, ako aj cenu príslušného tovaru alebo služieb.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté iné zákonné ustanovenia, ktoré:

- a) udeľujú vlastníkovi práv právo dostať podrobnejšie informácie;
 - b) upravujú využívanie informácií oznámených v súlade s týmto článkom v občianskom alebo trestnom konaní;
 - c) upravujú zodpovednosť za zneužívanie práva na informácie; alebo
 - d) dávajú možnosť odmietnuť poskytnutie informácií, ktoré by prinútili osobu uvedenú v odseku 1 priznať svoju vlastnú účasť alebo účasť jej blízkych príbuzných na porušení práva duševného vlastníctva;
- alebo
- e) upravujú ochranu dôvernosti zdrojov informácií alebo spracovanie osobných údajov.“

Ustanovenia týkajúce sa ochrany osobných údajov

– Smernica 95/46/ES

4 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) stanovuje pravidlá spracovania osobných údajov s cieľom ochrany práv fyzických osôb v tomto ohľade pri zabezpečení voľného pohybu týchto údajov v rámci Európskej únie.

5 Článok 2 písm. a) a b) smernice 95/46 stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

- a) ‚osobné údaje‘ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (‚údajového subjektu‘) [(‚dotknutej osoby‘) – *neoficiálny preklad*]; identifikovateľná osoba je osoba, ktorú možno identifikovať, priamo alebo nepriamo, najmä pomocou overenia identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých faktorov špecifických pre jej fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo sociálnu identitu;
- b) ‚spracovanie osobných údajov‘ (spracovanie) znamená akúkoľvek operáciu alebo komplex operácií, ktorá sa vykonáva na osobných údajoch, či už automatickými prostriedkami, alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uskladnenie, úprava alebo nahradenie, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, odhalenie prenosom, šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, upravenie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie;“

6 Článok 13 tejto smernice s názvom „Výnimky a obmedzenia“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu povinností a práv uvedených v článk[u] 6 ods. 1, v článku 10, [článku] 11 ods. 1 [a] v článkoch 12 a 21, keď takéto obmedzenie vytvára nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie údajov o:

- a) štátnej bezpečnosti;

- b) obrane;
- c) verejnej bezpečnosti;
- d) prevencii, vyšetrovaní, pátraní a trestnom konaní alebo porušení etiky pre predpísané profesie;
- e) dôležitom hospodárskom alebo finančnom záujme členského štátu alebo Európskej únie, vrátane peňažných, rozpočtových a daňových záležitostí;
- f) monitorovaní, inšpekcií alebo regulačnej funkcii spojenej aj s výkonom oficiálneho orgánu v prípadoch uvedených v písmenách c), d) a e);
- g) ochrane osoby pracujúcej s údajmi [dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*] alebo práv a slobôd ostatných [tretích osôb – *neoficiálny preklad*].“

– Smernica 2002/58/ES

- 7 Článok 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514) stanovuje:

„Pokiaľ nie je stanovené inak, platia definície v smernici 95/46/ES a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) [Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349].

Platia aj tieto definície:

...

- b) ‚prevádzkové dáta‘ znamenajú akékoľvek údaje spracovávané na účely prenosu správy v elektronickej komunikačnej sieti alebo na účely fakturácie prenosu;

...

- d) ‚správa‘ znamená akékoľvek informácie vymieňané alebo prenášané medzi konečným počtom účastníkov pomocou verejne dostupnej elektronickej komunikačnej služby. Toto nezahŕňa akékoľvek informácie prenášané ako časť rozhlasových služieb pre verejnosť v elektronickej komunikačnej sieti, pokiaľ sa informácie nemôžu spájať s identifikovateľným účastníkom alebo užívateľom prijímajúcim informácie;

...“

- 8 Článok 5 ods. 1 smernice 2002/58 stanovuje:

„Členské štáty vnútroštátnymi právnymi predpismi zabezpečia dôvernoscť správ a príslušných prevádzkových dát prenášaných pomocou verejnej komunikačnej siete a verejne dostupných elektronických komunikačných sietí. Zakážu najmä počúvanie, odpočúvanie, [Zakážu najmä počúvanie, odpočúvanie, uchovávanie – *neoficiálny preklad*] a iné druhy narušovania alebo dohľadu nad správami a príslušnými prevádzkovými dátami zo strany iných osôb než sú užívatelia bez súhlasu príslušných užívateľov, pokiaľ to nie je zákonne oprávnené v súlade s článkom 15 ods. 1. Tento odsek nebráni technickému uloženiu, ak je to potrebné s cieľom prenosu správy, bez vplyvu na princíp [zásadu – *neoficiálny preklad*] dôvernosti.“

9 Článok 6 tejto smernice stanovuje:

„1. Prevádzkové dáta týkajúce sa účastníkov a užívateľov, spracovávané a uložené poskytovateľom verejnej komunikačnej siete alebo verejne dostupnej elektronickej komunikačnej služby, sa musia vymazať alebo zanonymniť, ak už naďalej nie sú potrebné na účely prenosu správy, bez vplyvu na odseky 2, 3 a 5 tohto článku a článku 15 ods. 1.

2. Prevádzkové dáta potrebné na účely fakturácie účastníka a platby za spojenie sa môžu spracovávať. Také spracovanie je povolené len do konca obdobia, počas ktorého môže byť faktúra právne napadnutá alebo sa môže uplatniť nárok na platbu.

3. Na účely marketingu elektronickej komunikačnej služby alebo na zabezpečenie služieb s pridanou hodnotou poskytovateľ verejnej dostupnej elektronickej komunikačnej služby môže spracovávať údaje uvedené v odseku 1 v rozsahu a počas trvania potrebného na také služby alebo marketing, ak účastník alebo užívateľ, ktorého sa údaje týkajú, dá k tomu svoj súhlas. Užívatelia alebo účastníci musia mať možnosť kedykoľvek odvolať svoj súhlas na spracovanie údajov.

...

5. Spracovávanie prevádzkových dát, v súlade s odsekmi 1, 2, 3 a 4, sa musí obmedziť na osoby konajúce na pokyn poskytovateľa verejných komunikačných sietí a verejne dostupných elektronickej komunikačnej služby, ktoré sú zodpovedné za fakturovanie alebo riadenie prevádzky, vybavovanie dotazov zákazníkov, odhaľovanie podvodov, marketing elektronickej komunikačnej služby alebo poskytovanie služby s pridanou hodnotou, a musí sa obmedziť na to, čo je nevyhnutné na účely takých činností.

6. Odseky 1, 2, 3 a 5 sa uplatňujú bez vplyvu na možnosť príslušných orgánov dostávať informácie o prevádzkových dátach v súlade s aplikovateľnými právnymi predpismi z hľadiska urovnávania sporov, a to najmä sporov týkajúcich sa spojenia a fakturácie.“

10 Podľa článku 15 ods. 1 tejto smernice:

„Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu práv a povinností uvedených v článku 5, článku 6, článku 8 ods. 1, 2, 3 a 4 a článku 9 tejto smernice, ak také obmedzenie predstavuje nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosti štátu), obrany, verejnej bezpečnosti a na zabránenie, vyšetrenie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené používanie elektronickej komunikačnej siete podľa článku 13 ods. 1 smernice 95/46/ES. Na tento účel členské štáty môžu, medzi iným, prijať legislatívne opatrenia umožňujúce zadržanie údajov na limitované obdobie, oprávnené z dôvodov stanovených v tomto odseku. Všetky opatrenia uvedené v tomto odseku musia byť v súlade so všeobecnými princípmi práva spoločenstva [všeobecnými zásadami práva Spoločenstva – *neoficiálny preklad*] vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 1 a 2 Zmluvy o Európskej únii.“

– Smernica 2006/24

11 Podľa odôvodnenia 12 smernice 2006/24:

„Článok 15 ods. 1 smernice 2002/58/ES sa naďalej uplatňuje na údaje, vrátane údajov o neúspešných pokusoch o volanie, ktoré sa podľa tejto smernice nemusia osobitne uchovávať, a preto nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a na účely uchovávanía, vrátane súdnych účelov, ktoré sa líšia od účelov vymedzených v tejto smernici.“

12 Článok 1 ods. 1 smernice 2006/24 stanovuje:

„Cieľom tejto smernice je zosúladienie ustanovení členských štátov o povinnostiach poskytovateľov verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí v súvislosti s uchovávaním určitých údajov, ktoré oni vytvárajú alebo spracovávajú, aby sa zabezpečila dostupnosť týchto údajov na účely vyšetrovania, odhaľovania a stíhania závažných trestných činov, ako to stanovuje vnútroštátne právo každého členského štátu.“

13 Článok 3 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty odchylné od článkov 5, 6 a 9 smernice 2002/58/ES prijímajú opatrenia, aby zabezpečili, že údaje uvedené v článku 5 tejto smernice sa uchovávajú v súlade s jej ustanoveniami, v rozsahu, v akom sú vytvárané alebo spracúvané poskytovateľmi verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejnej komunikačnej siete v ich pôsobnosti v rámci procesu poskytovania príslušných komunikačných služieb.“

14 Článok 4 tej istej smernice spresňuje:

„Členské štáty prijímajú opatrenia, ktoré zaistia, že údaje uchovávané v súlade s touto smernicou sa poskytnú v mimoriadnych prípadoch príslušným vnútroštátnym orgánom a v súlade s vnútroštátnym právom. Postup, ktorý treba dodržať, a podmienky, ktoré treba splniť pre získanie prístupu k uchovávaným údajom v súlade s požiadavkami nevyhnutnosti a primeranosti, vymedzí každý členský štát vo svojom vnútroštátnom práve, pokiaľ príslušné ustanovenia práva Európskej únie alebo medzinárodného práva verejného, najmä [Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaný v Ríme 4. novembra 1950] v zmysle výkladu Európskeho súdu pre ľudské práva, neustanovujú inak.“

15 Článok 5 smernice 2006/24 stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby sa podľa tejto smernice uchovávali nasledovné kategórie údajov:

a) údaje potrebné na zistenie a identifikáciu zdroja komunikácie:

1. ak ide o telefónne spojenie prostredníctvom pevnej siete a mobilné telefónne spojenie:

- i) telefónne číslo volajúceho;
- ii) meno a adresa účastníka alebo registrovaného užívateľa;

2. ak ide o internetový prístup, internetovú elektronickú poštu a telefonovanie prostredníctvom internetu:

- i) pridelené užívateľské meno;
- ii) užívateľské meno a telefónne číslo pridelené každej komunikácii, ktorá vstupuje do verejnej telefónnej siete;
- iii) meno a adresa účastníka alebo registrovaného užívateľa, ktorému bola v čase komunikácie pridelená IP adresa, užívateľské meno alebo telefónne číslo;

b) údaje potrebné na identifikáciu miesta určenia komunikácie:

...

c) údaje potrebné na určenie dátumu, času a trvania komunikácie:

...

d) údaje potrebné na určenie typu komunikácie:

...

e) údaje potrebné na identifikáciu komunikačného zariadenia užívateľa alebo ich údajného zariadenia:

...

f) údaje potrebné na určenie polohy mobilného komunikačného zariadenia:

...

2. V súlade s touto smernicou sa nesmú uchovávať žiadne údaje, ktoré odhaľujú obsah komunikácie.“

16 Článok 6 tejto smernice týkajúci sa doby uchovávania stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby sa kategórie údajov uvedené v článku 5 uchovávali po dobu nie menej ako šesť mesiacov a najviac dva roky odo dňa komunikácie.“

17 Článok 11 tej istej smernice znie:

„V článku 15 smernice 2002/58/ES sa dopĺňa tento odsek:

„1a. Odsek 1 sa nevzťahuje na údaje, ktorých uchovávanie výslovne požaduje smernica [2006/24] na účely, ktoré sú uvedené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice.“

Vnútroštátne právo

Autorské právo

18 Ustanovenia smernice 2004/48 boli prebraté do švédskeho práva vložением nových ustanovení do zákona 1960:729 o autorskom práve k literárnym a umeleckým dielam [lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk] zákonom 2009:109 o zmene a doplnení zákona 1960:729 [Lag (2009:10) om ändring i lagen (1960:729)] z 26. februára 2009 (ďalej len „autorský zákon“). Tieto nové ustanovenia nadobudli účinnosť 1. apríla 2009.

19 § 53c autorského zákona stanovuje:

„Ak navrhovateľ preukáže, že existujú nesporné dôkazy porušenia práva duševného vlastníctva k dielu podľa § 53, súd môže osobe alebo osobám uvedeným v druhom odseku pod hrozbou pokuty nariadiť povinnosť oznámiť informácie o pôvode a distribučných sieťach tovarov alebo služieb, ktorými došlo k porušeniu alebo narušeniu autorského práva (príkaz oznámiť informácie). Takéto opatrenie je možné nariadiť na návrh majiteľa alebo držiteľa práva alebo osoby, ktorá má zákonné právo dielo využívať. Toto opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak tieto informácie môžu uľahčiť vyšetrenie porušenia práva alebo narušenia práva spôsobeného takým tovarom alebo službami.

Povinnosť oznámiť informácie má každá osoba, ktorá:

1. sa dopustila porušenia alebo narušenia práva duševného vlastníctva, alebo sa na ňom podieľala;

2. v rámci obchodnej činnosti poskytovala tovar, ktorým došlo k narušeniu alebo porušeniu takeého práva;
3. v rámci obchodnej činnosti využívala služby, ktorými došlo k narušeniu alebo porušeniu takeého práva;
4. v rámci obchodnej činnosti poskytovala elektronické komunikačné alebo iné služby, ktoré boli použité v súvislosti s narušením alebo porušením takeého práva,
alebo
5. bola označená osobou podľa odsekov 2 až 4 tohto paragrafu ako osoba zapojená do výroby alebo distribúcie tovaru, alebo poskytovania služby, ktorou bolo takeéto právo porušené alebo narušené.

Informácie o pôvode a distribučných sieťach tovarov alebo služieb sú najmä:

1. mená a adresy výrobcov, distributérov, dodávateľov a iných predchádzajúcich držiteľov tovaru alebo služieb;
2. mená a adresy veľkoobchodníkov a maloobchodníkov
a
3. informácie o vyprodukovaných, vyrobených, dodaných, obdržaných alebo objednaných množstvách, ako aj cenu príslušného tovaru alebo služieb.

Predchádzajúce ustanovenia platia aj v prípade pokusu o porušenie alebo narušenie práva podľa § 53, ako aj prípravy na také porušenie.“

²⁰ § 53d tohto zákona stanovuje:

„Príkaz oznámiť informácie možno vydať iba vtedy, ak účel opatrenia prevažuje nad prípadnými nevýhodami alebo inou ujmom, ktoré toto opatrenie môže spôsobiť jeho adresátovi alebo akémukoľvek protichodnému záujmu.

Povinnosť informovať podľa § 53c sa netýka informácií, ktorých oznámením by dotknutá osoba bola nútená priznať svoju účasť alebo účasť jej blízkych osôb v zmysle § 3 kapitoly 36 občianskeho súdneho poriadku na porušení práva.

Zákon 1998:204 o osobných údajoch [personuppgiftslagen (1998:204)] stanovuje obmedzenia pri spracovaní týchto informácií.“

Ochrana osobných údajov

- ²¹ Smernica 2002/58 bola prebratá do švédskeho práva najmä zákonom 2003:389 o elektronických komunikáciách [lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation].
- ²² Podľa § 20 prvej vety kapitoly 6 tohto zákona je zakázané šíriť alebo používať nepovoleným spôsobom informácie o užívateľoch, ktoré boli oznámené alebo bol k nim daný prístup v súvislosti s poskytovaním elektronickej komunikačnej siete alebo elektronickej komunikačnej služby.
- ²³ Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uviedol, že povinnosť zachovávať dôvernosť, ktorú majú najmä poskytovatelia internetového pripojenia, je koncipovaná tak, aby zakazovala iba neoprávnené oznámenie alebo používanie určitých údajov. Táto povinnosť zachovávať dôvernosť je však relatívna, pretože na základe iných ustanovení sa môže uložiť povinnosť takeéto informácie oznámiť, v dôsledku čoho môže

byť toto oznámenie zákonné. Podľa Högsta domstolen treba právo na prístup k informáciám stanovené v § 53c autorského zákona, ktoré sa vzťahuje aj na poskytovateľov internetového pripojenia, považovať za právo, ktoré si nemusí vyžadovať osobitné zmeny a doplnenia zákona s cieľom uprednostniť nové ustanovenia o oznámení informácií pred povinnosťou zachovávať ich dôvernosť. Rozhodnutie súdu o vydaní príkazu oznámiť informácie teda ruší povinnosť zachovávať dôvernosť.

24 Smernica 2006/24 nebola prebratá do švédskeho práva v stanovenej lehote.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

25 Bonnier Audio a i. sú vydavateľia, ktorí majú výlučné práva vyhotovovať rozmnoženiny, spracovávať a sprístupňovať verejnosti 27 diel vo forme audiokníh.

26 Bonnier Audio a i. tvrdia, že ich výlučné práva boli porušené osobou, ktorá týchto 27 diel sprístupňovala verejnosti bez ich súhlasu prostredníctvom servera FTP (FTP je skratka pre označenie „file transfer protocol“), ktorý umožňuje sprístupňovanie súborov a prenos údajov medzi počítačmi pripojenými k internetu.

27 Spoločnosť ePhone je poskytovateľom internetového pripojenia, prostredníctvom ktorého došlo k údajnej protiprávnej výmene súborov.

28 Bonnier Audio a i. podali na Solna tingsrätt (Prvostupňový súd v Solne) návrh na vydanie príkazu na oznámenie mena a adresy osoby využívajúcej adresu IP, z ktorej boli údajne 1. apríla 2009 od 3.28 hod. do 5.45 hod. zaslané dotknuté súbory.

29 Tento poskytovateľ – spoločnosť ePhone – proti uvedenej žiadosti namieta, pričom najmä tvrdí, že požadovaný príkaz je v rozpore so smernicou 2006/24.

30 V prvostupňovom konaní Solna tingsrätt vyhovel návrhu na vydanie príkazu oznámiť predmetné informácie.

31 Daný poskytovateľ – spoločnosť ePhone – podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Svea hovrätt (Odvolací súd v Svea) a navrhovala zamietnuť uvedený návrh na vydanie príkazu. Táto spoločnosť tiež navrhovala, aby bol na Súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania s cieľom spresniť, či smernica 2006/24 bráni oznámeniu informácií o účastníkovi, ktorému bola pridelená adresa IP, iným osobám, než sú verejné orgány uvedené v danej smernici.

32 Svea hovrätt rozhodol, že žiadne ustanovenie smernice 2006/24 nebráni tomu, aby účastníkovi občianskoprávneho konania bolo prikázané oznámiť údaje o účastníkovi iným osobám, než sú verejné orgány. Uvedený súd navyše zamietol žiadosť o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor.

33 Tento istý súd tiež konštatoval, že podniky vydávajúce audioknihy nepreukázali, že existujú nesporné dôkazy porušenia práv duševného vlastníctva. Rozhodol teda zrušiť príkaz oznámiť predmetné údaje, ktorý vydal Solna tingsrätt. Bonnier Audio a i. preto podali kasačný opravný prostriedok na Högsta domstolen.

34 Vnútroštátny súd sa domnieva, že bez ohľadu na rozsudok z 29. januára 2008, Promusicae (C-275/06, Zb. s. I-271), ako aj uznesenie z 19. februára 2009, LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten (C-557/07, Zb. s. I-1227), pretrvávajú pochybnosti, či právo Únie skutočne bráni uplatneniu § 53c autorského zákona, pretože daný rozsudok ani uvedené uznesenie neodkazujú na smernicu 2006/24.

35 Za týchto okolností Högsta domstolen rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Bráni smernica... 2006/24..., a najmä články 3 [až] 5 a 11 tejto smernice, uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia, ktoré sa zakladá na článku 8 smernice... 2004/48..., ktorá povoľuje, aby bolo poskytovateľovi internetových služieb v rámci občianskoprávneho konania na účely identifikácie konkrétneho účastníka internetu prikázané oznámiť majiteľovi alebo držiteľovi autorských práv informácie o identite účastníka, ktorému poskytovateľ internetového pripojenia prideliť určitú adresu IP, ktorá bola údajne použitá pri porušení uvedeného práva? Otázka sa zakladá na predpoklade, že navrhovateľ vydania príkazu predložil dôkazy o porušení autorského práva a že požadované opatrenie je primerané.
2. Je odpoveď na prvú otázku ovplyvnená skutočnosťou, že členský štát ešte neprebral smernicu 2006/24, hoci lehota stanovená na jej prebratie už uplynula?“

O prejudiciálnych otázkach

- 36 Dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2006/24 vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia založeného na článku 8 smernice 2004/48, ktoré povoľuje, aby bolo poskytovateľovi internetových služieb na účely identifikácie konkrétneho účastníka alebo používateľa internetu, nariadené oznámiť majiteľovi alebo držiteľovi autorských práv informácie o identite účastníka, ktorému bola pridelená určitá adresa IP, ktorá bola údajne použitá pri porušení uvedeného práva, a či má vplyv na odpoveď na túto otázku skutočnosť, že členský štát ešte neprebral smernicu 2006/24, hoci lehota stanovená na jej prebratie už uplynula.
- 37 Na úvod treba uviesť, že Súdny dvor vychádza z predpokladu, že údaje, o ktoré ide vo veci samej, boli uchovávané v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou podľa podmienok stanovených v článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
- 38 Ďalej sa smernica 2006/24 vo svojom článku 1 ods. 1 snaží zosúladiť vnútroštátne predpisy členských štátov o povinnostiach poskytovateľov verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí v súvislosti so spracovávaním a s uchovávaním určitých údajov, ktoré títo poskytovatelia vytvárajú alebo spracovávajú, aby sa zabezpečila dostupnosť týchto údajov na účely vyšetrovania, odhaľovania a stíhania závažných trestných činov, ako to stanovuje vnútroštátne právo každého členského štátu.
- 39 Ako navyše vyplýva z článku 4 smernice 2006/24, údaje uchovávané v súlade s touto smernicou sa môžu poskytnúť len príslušným vnútroštátnym orgánom, v presne stanovených prípadoch a v súlade s vnútroštátnym právom dotknutého členského štátu.
- 40 Smernica 2006/24 sa týka výlučne spracovávaní a uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí na účely vyšetrovania, odhaľovania a stíhania závažných trestných činov, ako aj poskytovania týchto údajov príslušným vnútroštátnym orgánom.
- 41 Takto spresnenú pôsobnosť smernice 2006/24 *ratione materiae* potvrdzuje aj jej článok 11, ktorý stanovuje, že pokiaľ také údaje boli uchovávané osobitne na účely uvedené v článku 1 ods. 1 smernice 2006/24, článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 sa na uvedené údaje nevzťahuje.
- 42 Naopak, ako vyplýva z odôvodnenia 12 smernice 2006/24, článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 sa naďalej uplatňuje na údaje uchovávané na iné účely, vrátane súdnych účelov, než tie, ktoré sú výslovne uvedené v článku 1 ods. 1 smernice 2006/24.

- 43 Ako vyplýva z článku 11 v spojení s odôvodnením 12 smernice 2006/24, smernica 2006/24 predstavuje osobitnú a presne vymedzenú právnu úpravu, ktorá stanovuje výnimky a osobitné ustanovenia nahrádzajúce ustanovenia smernice 2002/58, ktorá je všeobecne platným aktom, a predovšetkým ustanovenie článku 15 ods. 1 uvedenej smernice.
- 44 Pokiaľ ide o konanie vo veci samej, treba uviesť, že dotknutá právna úprava sleduje iný cieľ než smernica 2006/24. Týka sa totiž oznámenia údajov v rámci občianskoprávneho konania, v ktorom ide o konštatovanie porušenia práva duševného vlastníctva.
- 45 Uvedená právna úprava teda nepatrí do pôsobnosti smernice 2006/24 *ratione materiae*.
- 46 Preto je v konaní vo veci samej irelevantná skutočnosť, že príslušný členský štát ešte neprebral smernicu 2006/24, hoci lehota stanovená na jej prebratie už uplynula.
- 47 S cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, užitočnú odpoveď, môže Súdny dvor vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré vnútroštátny súd vo svojej otázke nepoukázal (pozri najmä rozsudky z 18. novembra 1999, Teckal, C-107/98, Zb. s. I-8121, bod 39, ako aj z 28. februára 2008, Abraham a i., C-2/07, Zb. s. I-1197, bod 24).
- 48 Treba konštatovať, že vzhľadom na okolnosti vo veci samej je vhodné zohľadniť také predpisy práva Únie.
- 49 Tým, že vnútroštátny súd poukázal v prvej otázke na splnenie predpokladov, podľa ktorých sa vyžaduje, aby existovali nesporné dôkazy o porušení práv duševného vlastníctva a aby vydanie príkazu bolo primeraným opatrením podľa zákona preberajúceho smernicu, o ktorý ide vo veci samej, a tým, že spomenul aj už citovaný rozsudok *Promusicae*, ako bolo uvedené v bode 34 tohto rozsudku, totiž znamená, že tento súd sa tiež snaží zistiť, či predmetné ustanovenia tohto zákona preberajúceho smernicu dokážu zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi rôznymi uplatniteľnými základnými právami, ako sa to vyžaduje podľa uvedeného rozsudku, ktorým bol podaný výklad a boli ním uplatnené niektoré ustanovenia smerníc 2002/58 a 2004/48.
- 50 Odpoveď na takú implicitnú otázku preto môže byť relevantná pre rozhodnutie sporu vo veci samej.
- 51 Aby bolo možné poskytnúť túto užitočnú odpoveď, treba najprv pripomenúť, že vo veci samej sa Bonnier Audio a i. snažia dosiahnuť, aby im bolo na účely identifikácie oznámené meno a adresa konkrétneho účastníka alebo používateľa internetu využívajúceho určitú adresu IP, o ktorej sa predpokladá, že z nej boli protiprávne nahraté súbory obsahujúce chránené diela.
- 52 Treba konštatovať, že toto oznámenie informácií, ktorého sa Bonnier Audio a i. domáhajú, predstavuje spracovanie osobných údajov v zmysle článku 2 prvého odseku smernice 2002/58 v spojení s článkom 2 písm. b) smernice 95/46. Toto oznámenie patrí do pôsobnosti smernice 2002/58 (pozri v tomto zmysle rozsudok *Promusicae*, už citovaný, bod 45).
- 53 Treba tiež uviesť, že v konaní vo veci samej sa oznámenie týchto údajov požaduje v rámci občianskoprávneho konania pre majiteľa alebo držiteľa autorského práva, t. j. súkromnú osobu, a nie pre príslušný vnútroštátny orgán.
- 54 V tejto súvislosti treba najprv konštatovať, že žiadosť o oznámenie osobných údajov v záujme účinnej ochrany autorských práv patrí vzhľadom na jej predmet do pôsobnosti smernice 2004/48 (pozri v tomto zmysle rozsudok *Promusicae*, už citovaný, bod 58).
- 55 Súdny dvor pritom už rozhodol, že článok 8 ods. 3 smernice 2004/48 v spojení s článkom 15 ods. 1 smernice 2002/58 síce nebráni tomu, aby členské štáty stanovili povinnosť poskytovať osobné údaje súkromným osobám na účely postihu porušenia autorského práva pred občianskoprávnymi

súdmi, tento článok však dané štáty nezaväzuje, aby takú povinnosť stanovili (pozri rozsudok *Promusicae*, už citovaný, body 54 a 55, ako aj uznesenie *LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten*, už citované, bod 29).

- 56 Súdny dvor však dodal, že povinnosťou členských štátov najmä pri preberaní smerníc 2000/31, 2001/29, 2002/58 a 2004/48 je dbať o to, aby uplatnili výklad týchto smerníc, ktorý umožní zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi rôznymi základnými právami chránenými právnym poriadkom Únie. Je nevyhnutné, aby orgány a sudy členských štátov pri vykonávaní opatrení na prebratie uvedených smerníc nielen vykladali svoje vnútroštátne právo v súlade s týmito smernicami, ale takisto dbali o to, aby nevychádzali z výkladu týchto smerníc, ktorý by kolidoval s uvedenými základnými právami alebo s inými všeobecnými zásadami práva Únie, ako je zásada proporcionality (pozri v tomto zmysle rozsudok *Promusicae*, už citovaný, bod 68, a uznesenie *LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten*, už citované, bod 28).
- 57 V prejednávanej veci sa príslušný členský štát rozhodol využiť ponúknutú možnosť, ktorá bola opísaná v bode 55 tohto rozsudku, a upravil povinnosť poskytnúť súkromným osobám osobné údaje v rámci občianskoprávneho konania.
- 58 Treba uviesť, že podľa dotknutej vnútroštátnej právnej úpravy sa pre vydanie príkazu oznámiť predmetné údaje predovšetkým vyžaduje, aby existovali nesporné dôkazy o porušení práv duševného vlastníctva, aby tieto informácie mohli uľahčiť vyšetrovanie porušenia práva duševného vlastníctva alebo jeho narušenia a aby dôvody takého príkazu prevažovali nad prípadnými nevýhodami alebo inou ujmom, ktoré toto opatrenie môže spôsobiť jeho adresátovi alebo akémukoľvek protichodnému záujmu.
- 59 Táto právna úprava teda umožňuje vnútroštátnemu súdu, ktorému aktívne legitimovaný subjekt predložil návrh na vydanie príkazu poskytnúť osobné údaje, aby v závislosti od okolností každého samostatného prípadu a s náležitým prihliadnutím na požiadavky vyplývajúce zo zásady proporcionality zväžil jednotlivé protichodné záujmy.
- 60 V takomto prípade treba vzhľadom na uvedenú právnu úpravu predpokladať, že dokáže v zásade zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi ochranou práva duševného vlastníctva priznanou nositeľom autorského práva a ochranou osobných údajov, ktorá sa poskytuje účastníkovi alebo používateľovi internetu.
- 61 Vzhľadom na uvedené treba na prejudiciálne otázky odpovedať, že:
- smernica 2006/24 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia založeného na článku 8 smernice 2004/48, ktoré povoľuje, aby bolo poskytovateľovi internetových služieb na účely identifikácie konkrétneho účastníka alebo používateľa internetu nariadené oznámiť majiteľovi alebo držiteľovi autorských práv informácie o identite účastníka, ktorému bola pridelená určitá adresa IP, ktorá bola údajne použitá pri porušení uvedeného práva, pretože taká právna úprava nepatrí do pôsobnosti smernice 2006/24 *ratione materiae*,
 - v konaní vo veci samej je irelevantná skutočnosť, že príslušný členský štát ešte neprebral smernicu 2006/24, hoci lehota stanovená na jej prebratie už uplynula,
 - smernice 2002/58 a 2004/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu, ktorému aktívne legitimovaný subjekt predložil návrh na vydanie príkazu poskytnúť osobné údaje, umožňuje, aby v závislosti od okolností každého samostatného prípadu a s náležitým prihliadnutím na požiadavky vyplývajúce zo zásady proporcionality zväžil jednotlivé protichodné záujmy.

O trovách

- 62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES z 15. marca 2006 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia založeného na článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva, ktoré povoľuje, aby bolo poskytovateľovi internetových služieb na účely identifikácie konkrétneho účastníka alebo používateľa internetu nariadené oznámiť majiteľovi alebo držiteľovi autorských práv informácie o identite účastníka, ktorému bola pridelená určitá adresa IP (internetového protokolu), ktorá bola údajne použitá pri porušení uvedeného práva, pretože taká právna úprava nepatrí do pôsobnosti smernice 2006/24 *ratione materiae*.

V konaní vo veci samej je irelevantná skutočnosť, že príslušný členský štát ešte neprebral smernicu 2006/24, hoci lehota stanovená na jej prebratie už uplynula.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) a smernica 2004/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu, ktorému aktívne legitimovaný subjekt predložil návrh na vydanie príkazu poskytnúť osobné údaje, umožňuje, aby v závislosti od okolností každého samostatného prípadu a s náležitým prihliadnutím na požiadavky vyplývajúce zo zásady proporcionality zväžil jednotlivé protichodné záujmy.

Podpisy